Instanţa de fond: Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani (jud. M. Gandrabur)
Dosarul nr. 3r-454/25 (2-25089025-02-3r-25072025)

D E C I Z I E

1 decembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Preşedintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Judecătorii

examinând în ordine de recurs, recursul declarat de Abdușa Oleg împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 30 iunie 2025, adoptată în cauza în ordine de contencios administrativ, la cererea de chemare înaintată de Abdușa Oleg împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative individuale,

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

La 23 iunie 2025 Abdușa Oleg s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată, în ordine de contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat, solicitând:

- anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 778/622 din 06 martie 2025 asupra cazului de încălcare fiscală;

- anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/108 din 22 mai 2025 emisă pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 778/622 din 06 martie 2025.

Concomitent cu înaintarea acțiunii, s-a solicitat suspendarea executării deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 778/622 din 06 martie 2025 asupra cazului de încălcare fiscală, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

În motivarea cererii a indicat că, prin prisma art. 172 Cod administrativ, este suficientă întrunirea a cel puțin unei din situațiile descrise în lege, pentru a constata necesitatea suspendării executării actului administrativ.

Aferent temeiului stipulat la art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, menționează că astfel, aceste indicii au fost expuse și argumentate în primul rând în contestația înaintată împotriva actului administrativ emise de către Serviciul Fiscal de Stat.

Concomitent, au fost expuse și descrise la pct. 1.1 și pct. 1.2 din cererea de

chemare în judecată circumstanțe esențiale care nu țin numai de fondul cauzei, dar de faptul că autoritatea publică prin aplicarea incorectă a legii procedurale a pus pe seama contribuabilului în mod arbitrar obligații în cuantumuri net superioare celor ce teoretic urmau a fi aplicate în condițiile executării întocmai a procedurii de efectuare a controlului fiscal la o persoană fizică.

Aferent temeiului stipulat la art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ menționează următoarele. Pericolul iminent cu privire la producerea prejudiciilor ireparabile rezultă inclusiv din analiza sumară a motivelor puse la baza actului administrativ contestat, or, în sarcina persoanei fizice au fost puse obligații formate în exclusivitate datorate nedocumentării premeditate din partea autorității publice a tuturor elementelor obligatorii pentru a fi posibil aprecierea corectă a unui venit impozabil și implicit recalculare posibilă a unor obligații fiscale.

Desconsiderarea formală a probelor și argumentelor prezentate de către persoana fizică au generat în final o discriminare arbitrară din partea autorităților constituționale ale Republicii Moldova. În același context, în partea ce ține de existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, referindu-se la prevederile art. 13 alin.(1), 19 alin.(2), 934 alin.(4) din Codul civil.

La rândul său, prejudiciul ireparabil presupune existența în cuprinsul actului administrativ vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire i-ar produce persoanei fizice Abdușa Oleg un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului. Or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit. Astfel, aceste acțiuni abuzive ale organului fiscal, îngrădesc și încalcă dreptul de proprietate asupra bunurilor deținute de persoana fizică, care de altfel au fost deja sechestrate.

Deasemenea, în contextul în care Abdușa Oleg crește desinestătător doi copii minori, urmare a decesului soției, afectează direct inclusiv interesele patrimoniale ale copiilor acestuia. Totodată, la 31 iulie 2024 s-a născut al treilea copil *****, care deasemenea este la întreținerea acestuia.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 30 iunie 2025, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Abdușa Oleg cu privire la suspendarea executării deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 778/622 din 06 martie 2025 asupra cazului de încălcare fiscală.

Solicitarea recurentului:

La 15 iulie 2025 Abdușa Oleg a declarat cerere de recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 30 iunie 2025, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie admisă suspendarea executării deciziei Serviciul Fiscal de Stat nr. 778/622 din 06 martie 2025.

La 25 iulie 2025, cauza dată a fost repartizată judecătorului raportor Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a invocat recurentul că motivele prevăzute la art. 172 (2) Cod administrativ sunt alternative, consideră că, la caz, deşi este în prezența a ambelor motive indicate la art. 172 alin. (2) Cod administrativ care impune suspendarea actului administrativ, totuşi instanţa de fond eronat a apreciat circumstanţele şi argumentele invocate întru susţinerea suspendării actului administrativ individual defavorabil contestat.

Afirmă că, suspendarea executării actului administrativ se impune datorită existenţei riscului vătămării iminente a drepturilor şi intereselor lui Abduşa Oleg, cât şi în scopul evitării exercitării abuzive a prerogativelor de care dispun autorităţile publice în contextul puterii lor discreţionare.

Consideră că, referitor la existenţa suspiciunilor serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, reclamantul a indicat în cererea de chemare în judecată, motivele de fapt şi de drept care pun la îndoială serioasă prezumţia de legalitate de care se bucură actului administrativ individual defavorabil contestat, odată ce acesta a fost emis contrar fără un temei legal, cu exercitarea arbitrară a dreptului discreţionar, prin nemotivarea actului administrativ şi prin aprecierea arbitrară a probelor, prin urmare, face trimitere la argumentele pertinente invocate de reclamant în cererea de chemare în judecată.

Declară că, după emiterea încheierii din 30 iunie 2025, reclamantul Abduşda Oleg a recepţionat de la Serviciul Fiscal de Stat, Direcţia Generală Recuperare Creanţe, scrisoarea nr. 26-20/5-U-113979 din 07 iulie 2025, prin care a informat reclamantul că, bunurile acestuia sechestrate vor fi transmise executorului judecătoresc pentru comercializare conform Codului de executare.

Precizează că, bunurile care au fost sechestrate şi care urmează deja a fi comercializate de către executorul judecătoresc şi anume, conform informaţiei parvenite de la aceleaşi Direcţii cu nr. 26-20/5-11-83407 din 19 mai 2025.

Susține că, construcţia – casa de locuit cu nr. cadastral 8039324.066.1 şi terenul aferent cu nr. cadastral ***** reprezintă unica încăpere locativă deţinută în proprietate de reclamant şi în care locuieşte (reşedinţa) reclamantul Abduşa Oleg şi familia acestuia compusă din, soţia ***** şi copiii *****, ***** şi *****.

Comunică că, la viza de domiciliu – ***** unde este înregistrat reclamantul din copilărie, apartamentul este deţinut în proprietate de mama acestuia - ***** şi unde locuieşte doar ea, fapt ,ce se atestă prin certificatul emis de Asociaţia de Proprietari din Condominiu A0120-0290 din 11 iulie 2025.

Relatează că, bunurile enunţate şi în special, casa de locuit cu nr. cadastral *****deja a fost transmisă executorului judecătoresc pentru comercializare şi există riscul real şi iminent şi nu declarativ că, reclamantul şi familia acestuia să nu

aibă spaţiul de locuit.

Explică că, în privinţa reclamantului Abduşa Oleg s-a impus obligaţii şi sancţiuni fiscale în sumă totală de 3.435.009 lei, iar din lista bunurilor sechestrate şi evaluate de intimat conform listei bunurilor sechestrate anexate la prezentul recurs, bunurile sechestrate sunt valorate doar la suma totală de 652.364 lei.

Reieşind din faptul că, valoarea bunurilor sechestrate nu acoperă suma obligaţiilor fiscale imputate prin actul administrativ individual defavorabil a cărui suspendare se solicită, există pericolul real şi iminent că în privinţa reclamantului urmează a fi sechestrate conturile bancare, urmărit salariul şi alte venituri care ar duce la imposibilitatea întreţinerii curente a familiei şi ar crea un prejudiciu ireparabil care nu vor putea fi remediate, eventual, în cazul anulării actului administrativ contestat.

Relevă că, în cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii consecinţelor grave si ireparabile pentru reclamant, instanţa poate interzice, aducerea la îndeplinirea unui act administrativ individual executoriu. Or, executarea imediată a deciziei contestate, la caz bunurile sechestrate ale reclamantului deja au fost transmise executorului judecătoresc pentru comercializare, va genera automat prejudicii materiale ireparabile imediate atât reclamantului Abuşda Oleg, cât şi membrilor familiei acestuia, respectiv va constitui o intervenţie excesivă şi intolerabilă asupra dreptului fundamental la respectarea proprietăţii sale, ţinând cont de faptul că Abduşa Oleg a fost obligat să achite obligaţii/sancţiuni fiscale în mărime de 3.435.009 lei.

Consideră recurentul că, sunt neîntemeiate argumentele instanţei de fond reţinute în încheierea recurată în urma examinării riscul existenţei *periculum in mora* şi asigurarea unui echilibru între interesele părţilor precum că, motivele invocate de titularul cererii în acest sens nu sunt plauzibile, justificate şi probate.

Or, la caz, intimatul deja a aplicat sechestrul asupra bunurilor imobile care ar asigura executarea eventuală a deciziei contestate, însă instanţa de fond nu a luat în calcul prejudiciu iminent ce urmează a fi cauzat reclamantului şi familiei acestuia, prin comercializarea imediată a acestor bunuri imobile la care deja s-a purces de către executorul judecătoresc, în special asupra casei de locuit unde locuieşte toată familia şi din care aceştia urmează a fi evacuaţi.

Aşadar, Abduşa Oleg întru probarea acestor circumstanţe, a prezentat certificatul de deces al fostei soţii, certificatele de naştere a celor 3 copii minori aflaţi la întreţinere, cât şi informaţia parvenită după emiterea încheierii recurate privitor la faptul că, bunurile imobile sechestrate au fost transmise deja executorului judecătoresc pentru comercializare.

Cu titlu de concluzie, executarea silită a sancţiunilor fiscale impuse, care deja a fost iniţiată de executorul judecătoresc va genera un prejudiciu iminent şi ireparabil pentru reclamant şi familia acestuia, ameninţând direct capacitatea de

întreţinere a familiei, iar eventual întoarcerea executării va fi imposibilă reieşind din natura prejudiciului care urmează a fi cauzat familiei Abduşa Oleg, ce implică, inclusiv un prejudiciu faţă de interesele copiilor minori aflaţi la întreţinerea acestuia.

Opinează că, a probat suspiciunea existenţei pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil în privinţa reclamantului Abduşa Oleg şi familiei acestuia.

Acesta fiind un pericol real şi iminent, odată ce bunurile acestuia care au fost transmise executorului judecătoresc spre comercializare va avea efect imediat faţă de întreaga familie. Or, dreptul subiectiv invocat a fi încălcat al reclamantului Abduşa Oleg din unul concret şi efectiv, s-ar transforma într-o dimensiune iluzorie şi teoretică, datorită intervalului de timp de la iniţierea procesului şi până la adoptarea unei hotărârii judecătoreşti definitive

La 26 noiembrie 2025, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință asupra recursului declarat de Abdușa Oleg, solicitând respingerea recursului.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Completul specializat a constatat că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 30 iunie 2025 a fost contestată de recurentul Abdușa Oleg la 15 iulie 2025.

Astfel, Completul specializat consideră că recursul declarat este depus în interiorul termenului legal.

A**precierea instanței de recurs:**

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Completul judiciar consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

Iar alin. (2)-(4) al aceluiași articol stabilesc că, (2) Instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces. (3) Decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris. (4) După finalizarea procedurii de soluţionare a recursului împotriva încheierii judecătoreşti, dosarul judiciar se transmite instanţei

competente în termen de 3 zile.

Conform art. 241 alin.(1), (3) Cod administrativ, (1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, prin decizia Serviciului Fiscal de Stat deciziei nr.778/622 din 06 martie 2025 asupra cauzei de încălcare a legislației comisă de persoana fizică Abdușa Oleg, s-a decis:

I. A calcula şi încasa la buget suma impozitului pe venitul pe venitul persoanei fizice calculat în rezultatul controlului:

- 1.690.785 lei, impozitul pe venit diminuat, inclusiv: A/2019 în sumă de 68.880 lei, A/2020 în sumă de 290.625 lei. A/2021 în sumă de 432.720 lei, A/2022 în sumă de 447.000 lei şi A/2023 în sumă de 451.560 lei;

II. A încasa la buget majorare de întârziere (penalitate), calculată în conformitate cu prevederile art. 228 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit în suma de 564.971 lei;

III. A aplica amenzi pentru încălcările legislaţiei:

- 1.120.128 Iei (1.400.160 lei x 80 %) amenda în mărime de la 80% la 100% pentru, eschivarea de la calcul şi plata impozitului pe venit, pentru perioadele fiscale A/2019, A/2021, A/2022 şi A/2023, conform prevederilor art. 261 alin. (5) din Codul fiscal

- 58.125 lei (290.625 lei x 20 %) amenda în mărime de la 20% la 30% pentru diminuarea impozitului pe venit, pentru perioada fiscala A/2020, conform prevederilor art.261 alin.(4) din Codul fiscal.

- 1.000 lei (5 cazuri x 200 lei), amenda de la 200 la 400 de lei pentru fiecare dare de seamă fiscală, dar nu mai mult de 2.000 de lei pentru toate dările de seama fiscale, pentru nerespectarea modului de completare şi de prezentare a Declaraţiilor persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit (CET18) pentru perioadele fiscale A/2019, A/2020, A/2021, A/2022 şi A/2023. conform prevederilor art. 260 afin. (1) din Codul fiscal.

Nefiind de acord cu decizia Serviciului Fiscal de Stat nr.778/622 din 06 martie 2025, la 4 aprilie 2025, Abdușa Oleg s-a adresat cu o contestație, care a fost respinsă prin decizia nr. 754/108 din 22 mai 2025.

În acest sens, reclamantul Abdușa Oleg s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată către Serviciul Fiscal de Stat, cu cerințele deduse judecății, solicitând și suspendarea actului administrativ individual – decizia Serviciului Fiscal de Stat deciziei nr.778/622 din 06 martie 2025.

Prima instanță, prin încheierea din 30 iunie 2025, a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Abdușa Oleg cu privire la suspendarea executării deciziei

Serviciului Fiscal de Stat nr. 778/622 din 06 martie 2025.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 15 iulie 2025, Abdușa Oleg a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

Potrivit art.214 alin. (1) Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanţei de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluţionarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluţionat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3).

Conform art.172 Cod administrativ, (1) Daca un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui pînă la finalizarea procedurii prealabile. (2) Motivele suspendării sînt: a) *existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.*

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actelor administrative urmează a fi constatate obligatoriu existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actelor administrative, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator – existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

În privinţa acestei condiţii de suspendare a executării actelor administrative individual defavorabil, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză, care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actelor administrative.

La caz, recurentul Abdușa Oleg a invocat potrivit cererii de suspendare,

raportat la prevederile art. 172 alin. (2) lit. a) Codul administrativ faptul că, la caz, sunt întrunite ambele temeiuri de suspendare a actului administrativ individual defavorabil contestat, şi anume, existența unor suspiciuni serioase și rezonabile de legalitate, existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, fiind respinsă nemotivat cerința de suspendare a actului contestat.

Menționează recurentul că, organul fiscal a emis un act administrativ fără un temei legal, cu exercitarea arbitrară a dreptului discreţionar, prin nemotivarea actului administrativ şi prin aprecierea arbitrară a probelor, precum și cu nerespectarea legislației privind demararea și desfășurarea controlului fiscal, fiind aplicată o lege ce nu urma a fi aplicată.

Cu privire la prima condiție – suspiciuni de nelegalitate, Completul Judiciar menționează că recurentul a exprimat îndoieli cu privire la temeinicia și legalitatea deciziei Serviciului Fiscal de Stat, însă nu a prezentat probe apte să demonstreze o nelegalitate evidentă sau cel puțin verosimilă a actului administrativ contestat. Simpla afirmare a existenței unei pretinse erori în interpretarea legislației fiscale nu echivalează cu o suspiciune serioasă și rezonabilă.

Deci, la etapa dată a procesului, fără a prejudicia fondul prezentei cauze, din studierea sumară a înscrisurilor în limita împuternicirilor acordate de legiuitor instanței de judecată la soluționarea chestiunii de suspendare a executării actului administrativ contestat, Colegiul judiciar nu a stabilit existența suspiciunilor serioase şi rezonabile privind legalitatea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 778/622 din 06 martie 2025.

Or, actul administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, de prezumţia de veridicitate şi prezumţia de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuşi titlul executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Având în vedere că examinarea cererii de suspendare, nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanţa având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenţei dreptului, în prezenta speţă în limitele necesare examinării cererii de suspendare, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase şi rezonabile privind ilegalitatea deciziei nr. 778/622 din 06 martie 2025.

Cu referire la al doilea temei prevăzut de legislator, Completul specializat reţine că scopul aplicării acestui temei, este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti. Astfel, pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum şi faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

Instanța de recurs evidențiază că, prin cererea privind suspendarea executării deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 778/622 din 06 martie 2025 asupra cazului de încălcare a legislației, recurentul a invocat survenirea pericolului producerii unor prejudicii ireparabile prin prisma faptului punerii în executare al actului administrativ individual defavorabil.

Instanța constată că nici această condiție nu este îndeplinită. Recurentul invocă afectarea severă al vieții, prin faptul că imobilul supus sechestrului este unica sa locuință, or la acest capitol Completul urmează să evidențieze asupra faptului că însăși executarea unui act administrativ cu caracter pecuniar nu poate fi considerată drept survenire al unui prejudiciu ireparabil în contextul în care pierderile financiare pot fi recuperate.

Astfel, solicitarea de suspendare a fost formulată fără a fi detaliată, argumentată și probată existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, iar trimiterea la iminența unui risc de producere al unui prejudiciu ireparabil prin pierderile financiare, Completul judiciar o califică drept una neîntemeiată, în contextul în care existența unui prejudiciu material sau a unui disconfort temporar nu este suficient pentru suspendarea actului administrativ, astfel Completul apreciază invocarea de către autorul cererii al unui prejudiciu ireparabil drept una neprobată.

Astfel, elementul cu privire la iminența survenirii unui prejudiciu ireparabil nu a fost argumentat şi nici probat în regim suficient de obiectiv şi convingător, deşi sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit recurentului Abdușa Oleg.

Cu atât mai mult, Abdușa Oleg nu ține cont de faptul că, în cazul retragerii actului administrativ sau în cazul depunerii acțiunii în instanța de judecată, în cazul unei eventuale hotărâri favorabile, devin aplicabile prevederile art. 228 alin. (1) din Codul administrativ, în conformitate cu care, actul administrativ individual anulat în tot sau în parte de către instanța de judecată, nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui.

Prin urmare, în cazul emiterii unei soluții favorabile, Abdușa Oleg va fi restabilit în drepturile încălcate, inclusiv având posibilitate să solicite compensarea prejudiciului cauzat prin actul nominalizat, în cazul în care va fi demonstrată existența prejudiciului, iar argumentele contrare nu pot fi reținute, întrucât sunt lipsite de justificare, având caracter declarativ.

În acelaşi context, reiterînd pe motivele de fapt şi de drept analizate mai sus – Completul judiciar reţine şi faptul că chiar dacă riscul este abstract, cererea cu privire la suspendarea acţiunii actului sesizat trebuie motivată convingător, nu prin simpla enumerare a unor valori fundamentale.

Or, instanța reține că jurisprudența națională și cea a Curții Europene a Drepturilor Omului impun ca noțiunea de prejudiciu ireparabil să fie interpretată

restrictiv, vizând doar acele situații în care executarea actului ar genera efecte care nu mai pot fi înlăturate nici măcar în ipoteza admiterii acțiunii în fond.

Cu toate acestea, alegațiile respective nu pot fi reținute drept întemeiate de instanța de recurs, întrucât simpla afirmare a unor presupuse consecințe negative ale executării actului administrativ nu este suficientă pentru a demonstra caracterul iminent și ireparabil al prejudiciului pretins. Recurentul nu a adus probe concludente care să ateste existența unor circumstanțe excepționale care să justifice suspendarea executării actului administrativ contestat.

Astfel, elementul cu privire la iminența survenirii unui prejudiciu ireparabil nu a fost argumentat şi nici probat în regim suficient de obiectiv şi convingător.

Avînd în vedere că legiuitorul condiționează suspendarea actului administrativ contestat de existenţa unui caz bine justificat, cît şi a iminenţei producerii pagubei, întrucît eventual producerea unei pagube trebuie să fie o consecinţă directă a cazului bine justificat, instanța de recurs reține că, la caz, nu s-a confirmat necesitatea suspendării actului administrativ contestat, așa cum prin probele administrate, nu se justifică cazul de suspendare și nu denotă iminența producerii pagubei ca consecință directă a nesuspendării.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, cererea de suspendare a actului administrativ contestat la caz din motivele invocate, nu își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond.

Or, din cererea înaintată nu sunt identificate, la această fază a procesului, niciunul din temeiurile de suspendare indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 30 iunie 2025, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de Abdușa Oleg.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 30 iunie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii: Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei